EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 6.12.2013
COM(2013) 867 final

ANNEX 1

BILAGA

till

Förslag till rådets beslut

om Europeiska unionens anslutning till konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (Cites)

BILAGA

till

Förslag till rådets beslut

om Europeiska unionens anslutning till konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (Cites)

FÖRKLARING FRÅN EUROPEISKA UNIONEN I ENLIGHET MED ARTIKEL XXI (PUNKT 3) I KONVENTIONEN OM INTERNATIONELL HANDEL MED UTROTNINGSHOTADE ARTER AV VILDA DJUR OCH VÄXTER

”Europeiska unionen förklarar att den, i enlighet med fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 191, är behörig att ingå internationella avtal och att fullgöra de skyldigheter som följer av dessa, vilka bidrar till att följande mål uppnås:

– *Bevarande, skydd och förbättring av miljöns kvalitet.*

– *Skydd av människors hälsa.*

– *Försiktigt och rationellt nyttjande av naturresurser.*

– *Främjande av åtgärder på internationell nivå för att hantera regionala och globala miljöproblem, däribland klimatförändringen.*

Europeiska unionen vidtar också åtgärder på unionsnivå för att skapa en väl fungerande inre marknad.

Europeiska unionen har exklusiv behörighet i fråga om åtgärder som gäller tullunionen mellan dess medlemsstater och i fråga om den gemensamma handelspolitiken.

Europeiska unionen förklarar att den redan har antagit för medlemsstaterna bindande rättsakter som omfattar frågor som regleras av denna konvention, särskilt men inte enbart rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem, samt föreskrifter för tillämpningen i kommissionens förordning (EG) nr 865/2006 av den 4 maj 2006[1].

Europeiska unionen förklarar dessutom att den är ansvarig för fullgörandet av de skyldigheter som följer av konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter och som omfattas av unionsrätten.

Utövandet av unionens behörighet är, till sin natur, föremål för kontinuerlig utveckling.”

[1] EGT L 61, 3.3.1997, s. 1 respektive EUT L 166, 19.6.2006, s. 1.